

отишла и го открила,
викнала, та заплакала:
– Димитре, Хаджи Димитре,
нали ти мама думаше,
тук седи, Димитре, не отивай,
На Милкината седянка.
Че ти се канят, Димитре,
Милкини братя троица.
Милка ми, мамо, хубава,
остави бели бакъри,
че при Димитър отиде.
Тя е Димитър видяла,
паднала, от севда умряла.
В един гроб ги сложили,
две лози са поникнали.
Любете се, мамете се,
севда мерак не хвърляйте!